

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΜΕΣΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ



Συνάντησις δεκάτη τρίτη:

Ὁ ἀπαράμιλλος ρήτορας τοῦ Χριστιανικοῦ ἄμβωνα,
ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, λέγει:

Πρῶτα ἄς ἐξετάσουμε τὴν σημασία τῆς λέξεως «Ἐκκλησία» καὶ τί ἐννοεῖ ὁ Ἅγιος;

Ὁρισμένοι ἐννοοῦν τὸ κτίριο ὅπου οἱ πιστοὶ συναθροίζονται γιὰ νὰ λατρεύσουν τὸ Θεό, ἄλλοι ἐννοοῦν τοὺς κληρικούς καὶ ἄλλοι τὸ σύνολο τῶν ἀνθρώπων πού ἀνήκουν στοῦ ἴδιου χριστιανικοῦ δόγμα. Ἐμεῖς ξέρουμε τὴν σημασία τῆς λέξεως;

Δὲν εἶναι μόνο αὐτὸ πού φαίνεται καὶ βλέπουμε. Εἶναι κάτι περισσότερο καὶ βαθύτερο, κάτι ἀνώτερο, γι' αὐτὸ δὲν θὰ δώσουμε δική μας ἐξήγησι, ἀλλὰ θὰ ποῦμε κάποιες ἀπόψεις τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας.

* Κατὰ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸ Χρυσόστομο ἡ «Ἐκκλησία» εἶναι ἡ «*Κιβωτός τῆς Σωτηρίας*»! Μᾶς λέγει πῶς: «Ὅπως τὸν καιρὸ τοῦ κατακλισμοῦ ὅσοι ἄνθρωποι καὶ ὅσα ζῶα μῆκαν μέσα στὴ κιβωτὸ σώθηκαν ἀπὸ τὸν πνιγμὸ, ἔτσι καὶ τώρα, ὅσοι χριστιανοὶ «ζοῦν» μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ πηγαίνουν στὴν Ἐκκλησία, λυτρώνονται ἀπὸ τὸ νοητὸ κατακλισμὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν παθῶν». Καὶ κάτι ἄλλο πολὺ σημαντικό. Εἶναι ἓνα «*πνευματικὸ ἰατρεῖο*», ὅπου οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νὰ θεραπεύσουν τὰ πάθη τους. Εἶναι ὁ χῶρος πού ὁ ἄνθρωπος ἀναπαύεται ψυχικὰ καὶ σωματικὰ καὶ παίρνει πνευματικὰ ἐφόδια, γιὰ νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὴν ἀγιότητα.

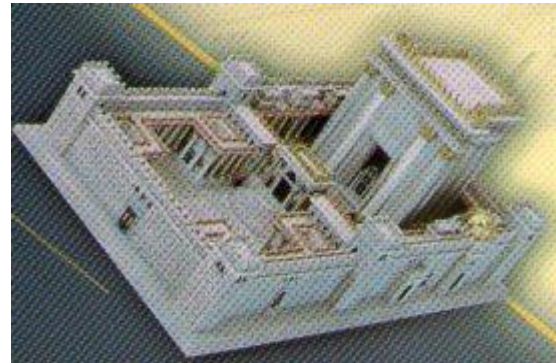
* Κατὰ τὸν ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἀγιορείτη, ἡ Ἐκκλησία εἶναι «*μάνδρα πνευματικὴ*» ὅπου οἱ χριστιανοὶ προστατεύονται ἀπὸ τὸ νοητὸ λύκο, τὸ διάβολο, μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ. Διότι, ὅπου «εὐρίσκεται ἡ ποιμνὴ τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἐμφανίζεται ὁ λύκος, φοβᾶται τὸν Ποιμένα καὶ στέκεται ἔξω».

* * *

Υπῆρχαν πάντα Ἐκκλησίες-Ναοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι πῆγαιναν;

Διαβάζοντας τὴν Βίβλο (Γ' Βασιλ. ε' ἠ') βλέπουμε πῶς οἱ Ἰουδαῖοι εἶχαν ἓνα μόνο Ναό, τὸν περιφημο *«ναὸ τοῦ Σολομώντος»*,

πού ἐκτίσῃ ὁ βασιλεὺς Σολομῶν, ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως Δαβίδ, στὰ Ἱεροσόλυμα. Ἦταν ὠραιότατος καὶ πολὺ μεγάλος. Κάθε μεγάλη ἐορτὴ, τὸ Πάσχα καὶ τὴν Πεντηκοστή, ὅλοι ἐπήγαιναν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ νὰ προσφέρουν θυσίες εἰς τὸν Ναὸν καὶ νὰ προσκυνήσουν ἐκεῖ τὸν Θεόν. Ἐνα τέτοιο ταξίδι τοὺς ἐστοίχιζε βέβαια πολλὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἔβαζε σὲ κόπους μεγάλους. Ἐν τούτοις, ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι, τὸ ἔκαναν μὲ πολλὴ εὐχαρίστησι καὶ μὲ ὅλη τους τὴν καρδιά.



Ἀλλοίμονο ὅμως, ἦλθαν δύσκολοι καιροὶ γιὰ τοὺς Ἰουδαίους. Ὑποδουλώθησαν εἰς τοὺς Πέρσες καὶ ὠδηγήθησαν αἰχμάλωτοι εἰς τὴν Περσία. Εἶχαν χάσει τὰ πάντα, σπιτία, περιουσία, ἐλευθερία, πατρίδα. Ὅμως ἐκεῖνο πού τοὺς ἔκαιγε τὴν καρδιά ἦταν ὅτι δὲν μποροῦσαν νὰ πᾶνε εἰς τὸν Ναὸ τους, νὰ προσευχηθοῦν, νὰ λατρεύσουν τὸν ἀληθινὸ Θεό! Κάθε πρωτὶ πρὶν ἀρχίσουν τὴν δουλειά τους, ἔστρεφαν τὰ μάτια τους πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα, γονάτιζαν καὶ μὲ δάκρυα προσηύχοντο. Ἦταν τὸ μόνο πού μποροῦσαν νὰ κάνουν. Παρακαλοῦσαν τὸν Θεὸ νὰ τοὺς δώσῃ καὶ πάλι τὴν ἐλευθερία τους γιὰ νὰ πᾶνε στὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ τὸν λατρεύσουν εἰς τὸν ἅγιο Ναὸν του. Καὶ περιμέναν τὴν ἡμέρα ἐκείνη! Πέρασαν χρόνια, μὰ ἦρθε!

Βασιλεὺς στὴν Περσία ἦταν ἓνας καλόγνωμος ἄνθρωπος. Λυπήθηκε τοὺς Ἰουδαίους, κάλεσε τὸν Ἔσδρα, ἓναν ἀπὸ τοὺς ἐπισημοτέρους Ἰουδαίους, στὰ ἀνάκτορα καὶ τοῦ εἶπε πῶς ὅσοι ἀπὸ τοὺς συμπατριῶτες του ἤθελαν μποροῦσαν νὰ γυρίσουν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὸν Θεὸ τους εἰς τὸν Ναὸν του.

Καὶ ὅλα τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου ἂν τοὺς ἔδινε κανεὶς τότε δὲν θὰ ἐχάιροντο τόσο πολὺ. Ἐκλαιγαν καὶ ἐφώναζαν σὰν μικρὰ παιδιὰ, ἀγκάλιαζε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον καὶ ἐφιλοῦντο.

Φυσικὰ ἓνα τέτοιο ταξίδι δὲν ἦταν οὔτε εὐκόλο οὔτε ἀκίνδυνο. Θὰ περνοῦσαν πεζοὶ μέσα ἀπὸ χῶρες ἄγριες, μέρη δύσβατα, δάση μὲ ἄγρια θηρία, θὰ συναντοῦσαν ποτάμια μεγάλα καὶ βουνὰ πανύψηλα. Ὅμως δὲν φοβήθησαν, δὲν δειλιάσαν. Πρὶν νὰ ξεκινήσουν ἐνήστευσαν, προσηυχῆθησαν καὶ παρεκάλεσαν θερμὰ τὸν Θεὸ νὰ τοὺς ἀξιώσῃ νὰ φθάσουν ὑγιεῖς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

Τὸ ταξίδι ἦταν μακρυνὸ καὶ κοπιαστικόν. Αὐτοὶ ὅμως περπατοῦν μέρα νύχτα, βιάζονται νὰ φθάσουν. Κάποτε οἱ προπορευόμενοι ἀντικρίζουν τὸν Ναὸ! Ναι, ἔχουν φθάσει στὰ Ἱεροσόλυμα! Κλαῖνε ἀπὸ χαρὰ, πέφτουν κάτω, φιλοῦν τὶς πέτρες καὶ τὸ χῶμα, ποτίζουν τὴ γῆ μὲ τὰ δάκρυά τους. Συναντοῦν τοὺς συμπατριῶτες τους κι ὅλοι μαζὶ ψάλλοντας ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ φθάνουν στοῦ Ναοῦ. Προσφέρουν θυσίες γιὰ νὰ τοὺς συγχωρήσῃ ὁ Θεὸς τὶς ἁμαρτίες τους. Τὸν εὐχαριστοῦν πού τοὺς φύλαξε ἀπὸ κάθε κίνδυνο στοῦ ταξίδι. Τὸν δοξάζουν διότι τοὺς ἀξίωσε νὰ τὸν προσκυνήσουν καὶ νὰ τὸν λατρεύσουν εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν του.

Γιὰ κάθε εὐσεβεῖ ἄνθρωπο τὸ ποιοῦ ἀγαπητὸ καὶ προσφιλέ μέρος εἶναι ὁ Ναὸς τοῦ Θεοῦ. Μέσα εἰς Αὐτὸν αἰσθάνεται ἀσφαλῆς, εὐτυχισμένος καὶ κοντὰ εἰς τὸν Θεό. Ἄς τὸ ἐξετάσουμε λεπτομερέστερα.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ:

Πῶς ἔνοιωθαν οἱ Ἰουδαῖοι;

Ὅταν εὐρίσκοντο αἰχμάλωτοι στήν Περσία μακράν ἀπό τόν Ναό τοῦ Θεοῦ ἔνοιωθαν λύπη καί στενοχώρια, ἐνῶ ὅταν ἦλθαν καί προσκύνησαν ἔνοιωσαν χαρά καί εὐχαρίστησι.

Τί γνωρίζουμε γιά τήν ζωή τῶν πρώτων χριστιανῶν;

Ἦσαν «προσκαρτεροῦντες», λαχταροῦσαν τέσσερα πράγματα. * Τή διδαχή τῶν Ἀποστόλων. (Πότε θά ἀκούσουν κήρυγμα ἀπό τούς Ἀποστόλους!) * Τήν κοινωνία. (Πότε θά βρεθοῦν ὅλοι μαζί, ἐνωμένοι!) * Τή θεία Εὐχαριστία. (Πότε θά κοινωνήσουν τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου!) * Τήν προσευχή. (Πότε θά μαζευτοῦν γιά τήν κοινή προσευχή.)

Τί μᾶς διδάσκει ὁ Κύριος, οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας;

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος πῆγαινε κάθε Σάββατο στή Συναγωγή, ὅπως, ἐπίσης, καί, ὅταν πῆγαινε εἰς τήν Ἱερουσαλήμ, ἐκκλησιαζόταν στό ναό τοῦ Σολομώντος. Ἄς θυμηθοῦμε τί εἶπε ὁ Ἰησοῦς στούς γονεῖς του ὅταν ἦταν δώδεκα ἐτῶν καί τόν ἀναζητοῦσαν γιά νά ἐπιστρέψουν εἰς τήν Ναζαρέτ. «*Γιατί μέ ζητᾶτε νά μέ βρῆτε; Δέν ξέρετε ὅτι πρέπει νά εἶμαι στόν οἶκο τοῦ πατρός μου*»; (Λουκ. β' 49).

Ἀλλά καί οἱ Ἀπόστολοι, πέραν ἀπό τήν ἀτομική τους προσευχή, συμμετεῖχαν συχνά στήν κοινή λατρεία. Χαρακτηριστικά λέγουν οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων «**Ἐπί τό αὐτό Πέτρος καί Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τό ἱερόν ἐπί τήν ὥραν τῆς προσευχῆς τήν ἐνάτην**» (Πραξ. γ' 1).

Ὁ Μέγας Βασίλειος καί ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, τά Μεγάλα αὐτά ἀναστήματα τῆς Καππαδοκίας, πού ἀναγνωρίζονται καί σήμερα, ἔπειτα ἀπό τόσους αἰῶνες ὡς πανεπιστήμονες καί ἀφθαστοι ρήτορες, σπουδάζοντας στήν πόλι τῆς σοφίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τήν Ἀθήνα, ἐκτός ἀπό τό δρόμο πού ὁδηγοῦσε στίς φιλοσοφικές σχολές, ἕνα ἀκόμη δρόμο ἤξεραν, αὐτόν πού ὁδηγοῦσε στήν **Ἐκκλησία**. Δέν παρέλειπαν ποτέ τόν «ἐκκλησιασμό».

Εἶμαστε μέλη τῆς Ἐκκλησίας; Ἐχομε προνόμια, ἀλλά ἔχομε καί καθήκοντα.

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος εἶπε: * «**Οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τό ἐμόν ὄνομα, ἐκεῖ εἶμι ἐν μέσῳ αὐτῶν**» (Ματθ. ιη' 20). Ναι, εἶναι ἐκεῖ ἀνάμεσά μας γιά νά μᾶς ἐμπνέη, νά μᾶς ὁδηγή, νά μᾶς προστατεύη καί νά εἰσακούη τά αἰτήματά μας. Καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μᾶς λέγει * πῶς ἡ προσευχή πού ἀναφέρεται στό Θεό ἀπό ὅλο τό λαό, πού βρίσκεται συγκεντρωμένος στήν Ἐκκλησία καί τόν παρακαλοῦν, ἔχει μεγάλη δύναμι! Καί ὅτι στή θεία λειτουργία * «*Στέκεισ ὄχι μέ ἀνθρώπους μόνον, ἀλλά μέ τά Χερουβείμ καί τά Σεραφεῖμ*». Μαζί δοξολογοῦν τόν Θεό, Ἄγγελοι καί ἄνθρωποι.

Παιδιά, ἄς μή στερηθοῦμε τά προνόμια πού μᾶς χαρίζονται, δηλαδή, νά ζοῦμε τήν παρουσία τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καί τῶν Ἀγγέλων κατά τήν ὥρα τοῦ ἐκκλησιασμοῦ.

Καί ποιὰ εἶναι τά καθήκοντά μας;

Δέν πρέπει νά εἶμαστε ἱκανοποιημένοι μέ τό ὅτι πῆγαμε ἀπλῶς στό Ναό, ἀνάψαμε τό κερι μας, ἀσπασθήκαμε τίς εἰκόνες, συγκινηθήκαμε καί ἐκλαύσαμε ἴσως. Χρειάζεται κάτι βαθύτερο. Νά μελετήσουμε ἀπό ἀγιολογικά καί ἐορτολογικά βιβλία τό τί σημαίνει ἡ κάθε ἐορτή. Νά προσέξουμε καλύτερα τά τροπάρια, νά κατανοήσουμε τό σπουδαῖο περιεχόμενό τους καί νά φροντίσουμε νά περάσῃ ἡ ἐορτή καί στίς λεπτομέρειες τῆς ζωῆς μας. Δηλαδή, νά φροντίζουμε νά ἀποκτοῦμε τίς ἀρετές τους, νά προσευχώμαστε, νά μελετοῦμε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, νά κοινωνοῦμε τά ἄχραντα Μυστήρια μέ τόν ἴδιο μέ ἐκείνους εὐλαβικό τρόπο, νά ἀγαποῦμε τόν Θεό καί τούς συνανθρώπους μας καί νά εἶμαστε κι ἐμεῖς ἔτοιμοι νά θυσιαστοῦμε, ἄν χρειασθῇ, γιά τήν πίστι μας.

ΣΥΝΘΗΜΑ: «Μή ἀπέχου Ἐκκλησίας».

Ἀγαπητό μου παιδί, μή λείπῃς ἀπό τόν Ἐκκλησιασμό. Μήν κρατᾷς τόν ἑαυτόν σου μακριά ἀπό τίς θεῖες δωρεές καί Χάριτες, πού σοῦ προσφέρει κάθε Κυριακή καί μεγάλη ἐορτή ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ἐκεῖ, ὁ παρών Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, μαζί μέ ὅλου τοῦ πιστοῦ λαοῦ τήν προσευχή, θά δεχτῇ καί τό δικό σου «εὐχαριστῶ» καί θά χάριση τήν παντοδύναμη βοήθειά Του σέ ὅποια δυσκολία τοῦ ζητήσεις: προσωπική, οικογενειακή, ἐθνική,...

ΠΡΟΣΕΥΧΗ: «Σέ εὐχαριστοῦμε Κύριε, γιά τή μεγάλη δωρεά σου, πού μᾶς ἀξιῶνεις νά σέ λατρεύουμε εἰς τόν ἅγιο Ναό σου κάθε Κυριακή καί μεγάλη ἐορτή. Σέ παρακαλοῦμε, ἀξιῶνέ μας πάντοτε μέ προσοχή καί εὐλάβεια νά ἐκκλησιαζώμαστε, νά δέχεσαι τίς προσευχές μας καί νά μᾶς χαρίσης τήν εὐλογία σου καί τίς δωρεές σου. Ἀμήν».

*Ἀγαπημένη μου Ἐκκλησιά,
πατῶντας τό σκαλί σου,
θαρρῶ τοῦ Παραδείσου ἡ Πύλη ἀνοίγεται
κι Ἄγγελοι κι Ἀρχάγγελοι κι Ἄγιοι,
ἀπ' τίς εἰκόνες σκύβουν
καί μέ καλωσορίζουν!*

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Ὁ Θεός καί τά τέκνα του. Ὁ Παράκλητος.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Σωτήρας. Λυδία. «Νεανίσκοι, ἰσχυροί ἐστέ...».

ΕΙΚΟΝΑ: Ὁ πιό σοφός ἄρχοντας τοῦ κόσμου. (Ἄρχιμ. Γ. Μπίζα)



Ἐκκλησία πύλη τ' οὐρανοῦ!

Ἐκκλησία, πύλη τ' Οὐρανοῦ,
Ἐκκλησία, πόρτα τοῦ Θεοῦ.

Τίποτε πιό δυνατό, τίποτε πιό ἰσχυρό
ἀπ' τοῦ Χριστοῦ τὴν ἅγια Ἐκκλησία,
τίποτε πιό δυνατό, τίποτε πιό ἰσχυρό } 2
ἀπ' τὴν πύλη π' ὁδηγεῖ στὴν ἀθανασία. } 2

Τὴν πολεμοῦν κι αὐτὴ ψηλώνει,
τὴν κυνηγοῦν κάστρα πυργώνει,
ἀνίκητη ἡ δύναμή της,
ἀσάλευτη ἡ οἰκοδομὴ της.

Χτυπᾶτε κύματα, χτυπᾶτε,
ἐπάνω της μέ ὀρμὴ ξεσπᾶτε,
δὲ σαλεύουν τὰ θεμέλια,
δὲ λυγίζουν τὰ κλαδιά,
ἡ κορφή της ὡς τ' ἀστέρια
καὶ οἱ ρίζες της βαθειά.

Τίποτε πιό δυνατό, τίποτε πιό

Τὸ τραγούδι αὐτὸ θα το βρῆτε σε μουσικὴ ἐκτέλεσι στα πολυμέσα τῆς ἰστοσελίδας μας.